

La Mare de Déu de Montserrat

Dg, 28/04/2019 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

Ahir fou la festa de la Mare de Déu de Montserrat. Un dia molt assenyat per pensar en el nostre país i demanar a la Verge de Montserrat la protecció per avançar cap el futur que desitgem ple de llibertat i justícia, igualtat i fraternitat. Una gran festa que cada any omple de joia als que ens considerem montserratins. La Verge ens convoca i ens aplega. A moltes persones el monestir de Santa Maria i la muntanya de Montserrat exerceixen una especial atracció des de les múltiples singularitats que té aquest indret. D'ací la dificultat de precisar el que realment és Montserrat. Ja que hi ha tants Montserrats com ulls que el miren i cors que se n'enamoren.

Montserrat és una muntanya amb una orografia única; també és una indret on unes comunitats monàstiques benedictines, primer masculina i més recentment femenina, han creat un folgar d'espiritualitat entorn a una Mare de Déu en el cas del monestir de Santa Maria. Santuari i monestir esdevenen una atracció per la pietat popular i per la recerca del sentit de la vida. Santa Maria de Montserrat és també els diversos records de romeries i advocacions de la cultura religiosa popular. És un indret que suscita evocacions i records múltiples tant per part d'una muntanya que atrau i crida al gaudi, com per la cultura que s'irradia entorn a la Verge bruna. Els senders i els camins del romeus convoquen els pelegrinatges dels present i segueixen aplegant moltes voluntats de pujar al santuari en recerca de les fonts d'aigua viva. Les fonts de Montserrat, generoses al peu de la muntanya, són indrets d'aplec i de trobada que perduren en el temps i en la història de les vil·les de Collbató, el Bruc, Monistrol i Marganell.

Les agulles de Montserrat apunten cap el cel, aportant la dimensió de transcendència, però també són un repte pels escaladors i un gaudi pels contemplatius. Tota la muntanya és una invitació a la contemplació activa on les persones podem retrobar-nos interiorment. El paisatge montserratí ha estat des de sempre una il·lusió del paradís. Les ombres de la muntanya projectades sobre el Bages, el Baix Llobregat i l'Anoia eixamplen la presència de Montserrat en el territori, de la mateixa manera que de lluny estant la muntanya és un referent inequívoc de quin país estem. La boira o els núvols baixos acosten el santuari al cel i fan viva la dimensió espiritual que aporta la vida de pregària de les comunitats benedictines.

El santuari de Santa Maria de Montserrat ha estat per moltes persones lloc d'enamoraments o d'inicis de vida en parella; com d'antic fou pels nostres avantpassats destins de molts viatges de noces. La muntanya permet moltes mirades, a través dels ulls de les modernes càmeres digitals que tot ho fixen per records posteriors. Bé que ho saben els milions de visitants que any rere any escullen encuriosits pujar a la muntanya de Montserrat. Montserrat pot ser també el nom d'una llibre, d'un poema o d'una cançó evocadora de sentiments. El mateix Virolai és el cant que genera emocions d'enyorança quan les persones es troben fora de Catalunya. El seu cant uneix i aplega sentiments que poden escampar-se en els records de melancolia.

El monestir i el santuari de Santa Maria poden ajudar a recosir, avui que la societat catalana és més plural i diversa, els sentiments de pertinença a una

identitat col·lectiva construïda amb voluntat de futur i d'esperança. Tot Montserrat, com expressió de la síntesi de totes possible mirades del que és i es viu en aquesta muntanya, ha de ser un estímul de superació i pervivència per tots els catalans. El santuari de la Mare de Déu i el monestir de Santa Maria han estat destruïts en diverses ocasions i cada cop la comunitat monàstica la reconstruït i recuperat la seva activitat. Aquest esperit de superació de les adversitats és, sens dubte, un dels llegats valuosos i necessaris avui per tal que Catalunya es mantingui cohesionada i venci els problemes econòmics i socials que són font de desassossecs i preocupacions.